

tanken i denna riktning med ögat på kartan; då ser man, att en landbrygga verkligen finnes äfven mellan Levanten och Centralafrika — och den heter *Egypten*.

Denna konsekvens drages af FRANZ KÖHLER i ett arbete öfver "Der neue Dreibund" 1915, som uppträder med anspråk att afgifva "ein politisches Arbeitsprogramm für das gesamte deutsche Volk und seine Freunde" och kanske också kan sägas uppfylla det. Det förutsattes, att det egyptiska Sudan skall följa med i realisationen och restaurationen som "eine Südmark für unsern neuen Staatenbund", då tyska vapen återeröfrat Egypten åt dess rätte herre Turkiet. Programmet Elbe—Euftrat skulle här ingå som allena ett led i ett än större: *Elbe—Ekvatorn*. Men först därmed vore ock det politiska landsammanhanget upprättadt mellan Tyskland i Europa och Tyskland i Afrika, hvilket senare på samma gång skulle sammanbindas genom förvärfven af det franska och belgiska Kongo jämte det portugisiska Angola.

Nu först stå vi vid hela problemets lösning. De grundläggande felen i Tysklands riksförhållanden äro avlägsnade, det koncentrisk trycket lika väl som det splittrade maktområdet, sambandet vore tryggadt mot främmande störningar såväl mellan rike och kolonier som mellan kolonierna inbördes. Och på samma gång finnes ett verkligt utrymme för en världsmakt; ty detta afrikanska välde motsvarar verkligen ett fullt Europarum,